

Finestres

Butlletí de les mostres de petit format a les finestres d'El Trabuc

Centelles · Número 22 · gener de 2017

Una petita prova per TARO

La Mostra d'Artistes Locals consolida estils divergents

El Centre d'art el Marçó Vell manté la tradició de reunir per Nadal, alguns dels artistes professionals i amateurs de la vila.

Centelles. Comencem el 2017 amb algunes cites prou prometedores: pels artistes locals, la cita important és la mostra que es fa anualment al Marçó Vell. Tot i que estaria bé sumar alguns artistes que semblen resistir-se, el cert és que any darrera any, la participació no varia massa de la trentena de propostes, bàsicament de pintura, però també de dibuix, escultura o imatge gràfica. Hi trobareu el noms prou representatius com Musach, Sarraute i Casals. I també d'altres ànimes inquietes que amb unes bases solides a la Facultat o com a alumnes de l'Escola de Dibuix van mostrant les seves inquietuds: Montse Font, Toni Donato, Pere Relat o Ramona Ruvireta. Enguany s'hi ha sumat Lluís Xurriach que ens explicava que ha recuperat la pràctica de dibuix de model, tema del que fa gala en la mostra amb dos esbossos. També participa Josep Ver-

Foto: Aleix Art

Sala del Marçó Vell amb les pintures de Faixedas i Subirà, unes de la Mostra.

nedas, artista que va ser una de les Mencions Honorífiques en el darrer Premi Centelles. També hi ha una altra Vernedas, al costat seu, d'estil no diferent, que sospitem deu ser una "deixeble familiar".

La continuïtat d'edicions de la Mostra permet anar observant i afegint petites evolucions. I és possible detectar variacions cap a terrenys més personalitzats.

Una de les obres més interessants de l'exposició és la de l'Ernest Faixedas qui després d'uns anys d'anar definint un estil realista i cercant un univers propi, aquest cop participa amb una

obra de tarannà més impressionista, amb la virtut que la taca matèrica o plana, es concentra només a les parts on es desenvolupa el tema. Aquest ben quotidià: el d'un nen obrint la porta de la nevera, per agafar llet.

Joan Subirà participa amb un retrat. David Casals porta un estudi pictòric d'una model: no hi ha color amb la captura de l'expressió de la noia, concentrada en la mínima part visible dels llavis. Josep Musach participa amb un paisatge d'una platja.

Tema que ens paradoxalment ens aboca als absents: l'Ignasi Arañó. El 2016 ha estat el de la marxa de Núria Manent, que no havia participat mai a les mostres però sí a la fira i residia a Centelles.

Tampoc hi ha mai obra d'altres artistes, que ens agradaria poder veure-hi: Jaume Arisa –pintor que ha penjat els pinzells però amb una obra prou interessant-, així com de Pep Puvill, Jordi Díez, Pere Codina –gravador que només mostra obra al Café de la

Foto: Aleix Art

Pintures de Font i Casals.

Plaça— o joves com Laura Ramos o Berta Noguer

¿Es provable que mentre la mostra s'inscriu en un context social on els artistes no venen i costa molt als qui volen, professionalitzar-se, aquesta mostra, no passi d'un mer passatemps? Amb tota l'estima pels treballs.

